

10674_page_47

Βατοπαιδίου με το χρυσόβουλλο⁵¹ του βασιλιά Ούγκλεση το 1371. Ο ίδιος στο τέλος του Τακφριού του δεν παρέλειψε να τονίσει τις φρικτές “άραις” του χρυσοβούλλου γι’ αυτούς που ήθελαν να ανατρέψουν “τό δώρημα αυτό”⁵².

Μετά από την επιστολή αυτή ο ναύαρχος Χουσεΐν δεν προέβη σε καμιά ενέργεια σε βάρος του μετοχίου του Βατοπαιδίου.

Στα παραπάνω εκτεθέντα σχετικά με τις ενέργειες του Χουσεΐν πασά και του Οικουμενικού Πατριαρχείου έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής :

Πρώτον ότι ο Χουσεΐν πρέπει να εντυπωσιάστηκε από τη θέα και τον πλούτο του μετοχίου όταν επισκέφτηκε την Μπουρού και γι’ αυτό θέλησε να το κάνει κτήμα του, ιδιαίτερα όταν έμαθε ότι ανήκει σε χριστιανικό Μοναστήρι. Όταν όμως αντέδρασαν οι εκπρόσωποι της Μονής, έστειλε σε έντονο ύφος γραμμένη την “υψηλή διαταγή” του στον Πατριάρχη για να πληροφορηθεί λεπτομερώς την όλη υπόθεση, δείχνοντας ταυτόχρονα και τις άγριες διαθέσεις του.

Δεύτερον ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ως πνευματική μητέρα του Αγίου Όρους επομένως και του Βατοπαιδίου, ανέλαβε να προστατεύσει το μετόχι από τις αρπακτικές διαθέσεις του Χουσεΐν. Για το σκοπό αυτό συνέλεξε τα απαιτούμενα έγγραφα ιδιοκτησίας της Μονής και προέβη με συνοδική απόφαση στη σύνταξη της απαντητικής επιστολής στο Χουσεΐν.

Δύο είναι τα κύρια σημεία της πατριαρχικής επιστολής που πρέπει να επισημανθούν. Η ευγένεια, η λεπτότητα, αλλά και συγχρόνως η αποφασιστικότητα και η τόλμη με την υπενθύμιση των “άρων” εναντίον τυχόν καταπατητών της δωρεάς αυτής του Χουσεΐν.

Ως ήταν επόμενο, η παραπάνω επιτυχημένη ενέργεια του Πατριαρχείου έφερε το ποθούμενο αποτέλεσμα και έτσι παρέμεινε το μετόχι στους βατοπαιδινούς.

51. Στην τουρκική γλώσσα λέγεται “Σενέτι”, όπ. παραπ., σ. 20.

52. Αυτόθι, σ. 20.

Βατοπαιδίου με το χρυσόβουλλο⁵¹ του βασιλιά Ούγκλεση το 1371. Ο ίδιος στο τέλος του Τακφριίου του δεν παρέλειψε να τονίσει τις φρικτές "ἀραις" του χρυσοβούλλου γι' αυτούς που ήθελαν να ανατρέψουν "τό δώρημα αυτό"⁵².

Μετά από την επιστολή αυτή ο ναύαρχος Χουσεϊν δεν προέβη σε καμιά ενέργεια σε βάρος του μετοχίου του Βατοπαιδίου.

Στα παραπάνω εκτεθέντα σχετικά με τις ενέργειες του Χουσεϊν πασά και του Οικουμενικού Πατριαρχείου έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής :

Πρώτον ότι ο Χουσεϊν πρέπει να εντυπωσιάστηκε από τη θέα και τον πλούτο του μετοχίου όταν επισκέφτηκε την Μπουρού και γι' αυτό θέλησε να το κάνει κτήμα του, ιδιαίτερα όταν έμαθε ότι ανήκει σε χριστιανικό Μοναστήρι. Όταν όμως αντέδρασαν οι εκπρόσωποι της Μονής, έστειλε σε έντονο ύφος γραμμένη την "υψηλή διαταγή" του στον Πατριάρχη για να πληροφορηθεί λεπτομερώς την όλη υπόθεση, δείχνοντας ταυτόχρονα και τις άγριες διαθέσεις του.

Δεύτερον ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ως πνευματική μητέρα του Αγίου Όρους επομένως και του Βατοπαιδίου, ανέλαβε να προστατεύσει το μετόχι από τις αρπακτικές διαθέσεις του Χουσεϊν. Για το σκοπό αυτό συνέλεξε τα απαιτούμενα έγγραφα ιδιοκτησίας της Μονής και προέβη με συνοδική απόφαση στη σύνταξη της απαντητικής επιστολής στο Χουσεϊν.

Δύο είναι τα κύρια σημεία της πατριαρχικής επιστολής που πρέπει να επισημανθούν. Η ευγένεια, η λεπτότητα, αλλά και συγχρόνως η αποφασιστικότητα και η τόλμη με την υπενθύμιση των "ἀρῶν" εναντίον τυχόν καταπατητών της δωρεάς αυτής του Χουσεϊν.

Ως ήταν εφόμο, η παραπάνω επιτυχημένη ενέργεια του Πατριαρχείου έφερε το ποθούμενο αποτέλεσμα και έτσι παρέμεινε το μετόχι στους βατοπαιδινούς.

51. Στην τουρκική γλώσσα λέγεται "Σενέτι", όπ. παραπ., σ. 20.

52. Αυτόθι, σ. 20.